

במדינה

עיתונות

פרשי הפרשנות

מה אמרו הפרשנים

הנזקים ערב

ביקורו של סאדאת?

מהרגע בו נגעה כף רגלו של אנוואר אל-סאדאת על אדמת ישראל החלה התחרות הגדולה העיתונאית, הפרשנים למיניהם ושאר מעצבי דעת-הקהל התחרו ביניהם במתן שמות מפוצצים יותר ובתיאור מרגש ככל האפשר של האירוע. לשם כך לא היתה דרושה חוכמה גדולה.

כשרם של הפרשנים המדיניים למיניהם הם לראות את תמונת-המצב הנכונה ולנח תח מצבים מדיניים. מתגלה מעין קצר בעיתוני השבוע שקדם לביקור, בימי ה"גישוש" והתהייה — יהיה ביקור או לא יהיה? **אשליית ילדותיות.** תחת הכותרת "עוד חזון למועד" טרח שלמה שמגר מ"ידעות אחרונות" לצנן את התלהבותו של העם בישראל. שבוע ימים לפני המיפגש ההיסטורי כתב שמגר: "בטוחני שבאמת תחתו של ידידי רחבעם עמיר, ראש הטרנס, כבר מונחת בשעה זו תוכנית מפורטת... לאחר שהוא מונה בליגלוג את סדר יומו של הנשיא סאדאת בירושלים כביכול הוא פוסק: "...סליחה אבל אני סקפטי. קשה לי להיות שותף להתלהבות הפוקדת את העם בישראל נוכח נכונותו של אנוואר אל-סאדאת לשאת את חזונו בציון..."

והוא ממשיך בספקנותו, "אינו יכול בשום פנים ואופן לפתוח את מהלכי עשיית השלום במיזרח-התיכון. ביקור כזה יכול אך ורק להוות את גולת הכותרת של התהליך ההיסטורי, אם נשגב זאת היטב, נחסוך מעצמנו אשליה ילדותית ואכזבות מבישות. דיינו אם בשלב הבא ייפגשו בגין וסאדאת בזנבה — וגם בכך מותר לפקפק."

"הערבים בכלל ונשיא מצריים בפרט, הם רבי-אומנים בלהטותם מילוליים מסוג ווריד", גילה שמגר שמטיים את רשימתו באזהרה נוספת: "...כשמבשר סאדאת על אפשרות, דילוג שיכנוע אלינו — זו השעה לעמוד על המישר ולתהיחם אליו בנבדחו וחשדהו."

החדש והישן. אראל גינאי הוא פרשן המדיני הוותיק של ידיעות אחרונות וניתוחיו על מהלכים מדיניים שהתרחשו ויתרחשו ממלאים את דפיו של יור מן זה משך שנים רבות. במאמר ארוך מעל עמודו הראשון של המוסף לשבת ביום שישי, שבוע לפני הביקור, הוא מציין כבר בפתיחה: "...לא רבים הסיכויים כי משוץ קונקרטי ייצא מההצהרה התיאטרלית כלשהי של המנהיג המצרי..." גינאי מסיים את מאמרו באופן חד משמעי: "אכן זה אידיאל נאה. אבל אם הוא בכלל ניתן להגשמה, הרי זה בעוד זמן רב, רב מאוד. וקשה להאמין שהוא יתגשם בזמן שנראה בכלל לעין, או לפני שיפרוץ עימות חם חדש באזורנו!"

לציטוט הימני צבי שילוח, ממקימי "התנור" עה למען ארץ-ישראל השלימה, אחד מ"נושאי דיגלה ועורך ביטאונה. ב-15.11.77 הוא פירסם ב"ידיעות אחרונות" רשימה נגד רעיון השלום של סאדאת ובה הוא קובע כבר בכותרת: "הציבור לא היה שותף להתלהבות שבה קידמה הממשלה הכרות סאדאת — ובצדק". בגוף הרשימה מספר שילוח: "שמים וארץ — והכרזתו של נשיא מצריים בפרלמנט המצרי בדבר נכונותו לבוא לכנסת בירושלים. ראש ממשלת ישראל הגיב מייד באהלן וסהלן; הממשלה קידמה בברכה את ההצהרה ואף החליטה לראשונה לסאדאת לבוא במגע עם הסיעות בכנסת; אייבי נתן התנדב להביא את נשיא מצריים בספינתו מקאהיר לירושלים ולהחזירו בשלום לקאהיר; לעיתור נתן ולאמצעי התקשורת האלקטרוניים בישראל ובעולם נמצא עניין לענות בו."

"אלא שדומה כי הציבור בארץ נשאר משום מה אדיש למדי" קובע הסוציולוג החובב שילוח וממשיך: "ההיגיון ספק שדווקא הציבור הישראלי הוא זה שצריך היה לצאת מכליו לשמע עצם נכונותו של שליט מצריים להתדיין עימנו בצינורות הרישמיים."

"מה קרה אפוא?" שואל שילוח ומייד משיב בשם העם: "הציבור אינו כל כך דיפלומטי כמו הגורמים הרישמיים. אינו שת ליבו במיוחד לתרגילים ביחסי ציבור (המשך בעמוד 34)

הנשים היפות אוהבות את סריגי הלן

סריגי הלן
בזון אפנתי חדיש
חליפות שמלות וסודרים
במבחר דגמים

helen knits

עכשיו בחנויות המובחרות

העולם הזה

תעריפון המנויים של

החל מ-1.11.77

ס"ה	לחצי שנה			שנה בלירות			מחיר הוצאות העתון משלוח
	ס"ה	מ.ע.מ.	ס"ה	מ.ע.מ.	ס"ה	מ.ע.מ.	
250	470	50 +	35	385	דמי המנוי בארץ		
280	537	57 +	95	385	לכל ארצות תבל בדואר רגיל		
300	577	62 +	130	385	דמי המנוי לארצות חוץ בדואר אוויר		
355	674	72 +	217	385	לאירופה		
360	688	74 +	229	385	לארצות"ב, קנדה		
355	681	73 +	223	385	לאוגנדה, ניגריה, תאילנד		
400	766	82 +	299	385	למקסיקו		
450	869	93 +	391	385	לדרום-אפריקה, ונצואלה		
425	815	87 +	343	385	לברזיל, יפן, אוסטרליה		
					לפנמה		